

dengenes artssammensætning. Invasive arter forekommer på alle klittyper på hovedparten af stationerne, nogle arter i store bestande. Forekomsten af invasive arter på højmoserne og tilgroning med vedplanter på alle typer sure moser bevirker, at den karakteristiske artssammensætning er under pres.«

Konklusionen betyder på godt dansk: Naturens kvalitet er under massivt pres pga. næringsstoffilførsel, manglende naturpleje og invasive arter, og der er således tale om samme konklusion som fremgår af DMU-rapport nr. 643.

I rapporten »Kvælstofbelastning af naturområder i Østjylland. Opgørelse for udvalgte Natura 2000 områder. Danmarks Miljøundersøgelser, Aarhus Universitet (Faglig rapport fra DMU nr. 673) side 7 konkluderes følgende:

»Ud af de 26 primære lokaliteter der er kortlagt, er tålegrænseintervallets øverste værdi overskredet for de 13. For 9 af disse 13 lokaliteter er det ikke muligt at komme under tålegrænseintervallets øverste værdi ved reduktion af det lokale bidrag alene. Den øverste værdi af tålegrænseintervallet er tangeret for yderligere 4 lokaliteter og for de resterende 9 lokaliteter er tålegrænseintervallets nederste værdi overskredet.«

Det vil sige, at kvælstofbelastningen af disse 26 Natura 2000-områder, som er den bedst beskyttede natur i Danmark, er overskredet for samtlige områder i forhold til nederste værdi, mens dens øverste værdi er tangeret eller overskredet for 17 af de 26 lokaliteter. Rapporten illustrerer, at næringsstofforureningen fortsat er et meget stort problem for Danmarks natur.

Naturplan Danmark skal ses i lyset af disse vurderinger og ganske alarmerende konklusioner om den danske naturs tilstand og det deraf følgende behov for handling.

Naturplan Danmark er nødvendig, fordi det igangværende arbejde med naturplaner kun omfatter den tredjedel af Danmarks skov- og naturarealer, der er udpeget af EU, og som Danmark derfor ifølge EU's direktiver er forpligtet til at sikre.

Gennemførelsen af de såkaldte vand- og naturplaner er et påkrævet minimum i forhold til EU's direktiver, men denne indsats alene er ganske utilstrækkelig til at bevare naturens nuværende mangfoldighed i Danmark.

Naturplan Danmark er endvidere nødvendig, fordi mangelen på klare mål og midler i dansk naturpolitik gør det meget vanskeligt at navigere i en omskiftelig verden. For eksempel har stigende fødevarerpriser og intensivering af landbruget resulteret i øget pres på udnyttelsen af landjorden i Danmark med meget betydelige naturforringelser i 2008 til følge.

Sidst, men ikke mindst, er Naturplan Danmark nødvendig på grund af den betydelige frustration, som hersker i såvel landbrug, skovbrug, kommunerne som hos andre lodsejere over, at hverken forpligtigelserne i forhold til EU's naturbeskyttelsesdirektiver eller EU-landenes mål om at standse tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed inden 2010 er mulige at nå med de nuværende ressourcer.

Kommunernes Landsforening udtrykte dette meget klart ved Folketingets høring den 15. maj 2007 om 2010-målet, hvor der i høringsrapporten på side 39 står:

»Hvad angår 2010 målene kan kommunerne med de nuværende redskaber og ressourcer, ikke påtage sig ansvaret for at nå målene. Det bliver særdeles svært at standse tilbagegangen i biologisk mangfoldighed over de næste par år.«

Bemærkninger til Naturplan Danmarks enkelte elementer

Ad 1) Danmarks samlede skov- og naturareal skal forøges, indtil det i 2050 udgør mindst 35 pct. af Danmarks landareal. I 2020 skal et delmål på 25 pct. være opnået

Danmark har siden 1989 haft en officiel målsætning om at fordoble det daværende danske skovareal på ca. 12 pct. »til ca. 25 pct. af landets areal i løbet af en »trægeneration«, dvs. over det næste trekvarte århundrede«, jf. bemærkninger til Lov om Naturforvaltning af 24. maj 1989. Med en jævn tilplantningstakt betyder denne målsætning en årlig tilplantning på op mod 5.000 ha frem til omkring 2070. Regeringen foresatte i 1989 en nogenlunde ligelig fordeling mellem statslig og privat skovrejsning.

I 2007 udgjorde lysåben natur (heder, enge, klitter, overdrev og moser) ca. 9 pct. af Danmarks areal, mens braklagte arealer udgjorde ca. 5 pct. af Danmarks areal. Hvis disse tal kombineres med målet om, at Danmarks skovareal inden ca. 2070 skal op på 25 pct. af Danmarks areal, ses målet om at nå et samlet skov- og naturareal på 35 pct. af Danmarks areal i 2050 som både rimeligt og realistisk. Der foreslås samtidig et delmål om, at det samlede skov- og naturareal i 2020 skal udgøre 25 pct. af Danmarks landareal.

Beslutningsforslagets strategiske mål 1 skal forstås som et forslag til en overordnet naturpolitisk målsætning, der fremover skal overtage den skovpolitiske målsætning fra 1989. Den nye målsætning er en modernisering, så indholdet bliver et bredt naturpolitisk mål, der er mere fleksibelt og visionært, og som kommer til at svare bedre til den nye og mere liberale skovlov af 2004. Skellet mellem skov og anden natur skal